

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Farkas Imre

Cím:

Margitszigeti rózsák

Hely

Margitsziget

Idő

"1942"

Forrás:

Pesti Hírlap

Személy

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Közp. nyomt. XX

Margitszigeti rózsák

A Közmunkatanács beszámolója és új munkaprogramja keretében külön fejezet szól a Margitszigetről. Főcélul tüzi ki, hogy a sport térhódításaitól visszahódítsa a Szigetet és a sportintézményeket máshová, de szintén alkalmas helyre helyezze át. A Közmunkatanács elhatározta továbbá, hogy Szent Margit emlékének méltó szobrot emel a nevről elnevezett sziget fái alatt. Azután a híres szigeti virágokról emlékezik meg s ennek során a beszámoló következő megjelölését olvassuk:

— Rózsák tenyésztésére a Margitsziget nem alkalmas. Erre a célra az óbudai Árpád-emlékmű mintegy husz holdas területét használjuk fel, ahol több mint százezer rózsatövet ültetünk.

E kijelentés olvasása után kérdést intéztünk a Margitsziget főkertészéhez, Kunsch Antal kertészeti felügyelőhöz. A kitudó szakember, a csodás virágágyak legfőbb öre a következőket mondotta:

— Valóban így van. A híres „Rózsakert”-ünk évről-évre satnyul. Három oldalról egyre jobban lombosodó fák sötétlenek, a negyedik oldalon pedig az öreg kertészház emeletes frontja fogja el a napot, úgyhogy a Rózsakert most már szinte katlanba került.

— Minden rózsafajta megsínyli ezt a körülményt?

— Szó sincs róla. Itt van például a „Ponsetia”, Németország égővörös ró-

zsája, amelyik éppen úgy hozza gyönyörű virágait ősszel is, akárcsak tavasszal. De a sárga „Claudius Pernet” nevű holland virág, meg az „Eulalia”, az olasz kertek büszkesége is friss, üde, tökéletes virágokat bont.

...Szép, enyhe alkonyat borult a csendes szigetre. Megállunk egy gyönyörű platán előtt, a romokon túl, a piros szirmokkal ékes Urmánczy-pad előtt.

— Ezt a fát igazán érdemes megnézni. A legszebb fa a Margitszigeten. Gyönyörű, tökéletes. Nem is nagyon öreg, mindössze százhusz-százharminc esztendő, de azért lombosodott ki ily gyönyörűen, mert megfelelő, termő őstalajba bocsátja gyökereit.

Sorra megtudom neveit kedvenceimnek: a „Laokoon”-fának (amelynek görcsös, egymásbafonódó ágbogai tényleg a világhíres Laokoon-csoportszobormű alakjaira emlékeztetnek), megtudom, melyik a Tulipánfa, melyek a feketefenyők, a japán akácok, és értesülök arról is, hogy a csodás, kék virágokat hozó fát Paulina-fának hívják. Ösmerem őket régen látásból, most végre megtudom a nevüket is. Még az öreg „Palatinus” fája valamennyi, kertészei, Tost és Magyar főhercegi főkertészek ápolták, gondozták még e facsemetéket szakértelemmel, szeretettel.

Ha már a rózsák sorsa hozott ki bennünket Szent Margit szigetére, nem haladhatunk el közömbösen a többi virág mellett sem, annyival is

inkább, mert évről-évre színesebb, dúsabb, pompásabb, mutatósabb itt a virágtenger. Kunsch felügyelő úr mosolyog:

— Ez így van! A virágaink igazán változatosak. Egyre újabb és újabb virágok jönnek. Csak páréves a Cannavirág nálunk. Tökéletes színe-formája a debreceni Pohl kertész érdeme. Aztán nagyon szeretjük, „szegélyvirág”-nak használjuk az „Oroszlánszáj”-at. Kipróbált szigeti virág lett az alacsony, rózsaszínű petuniából és a ziniából is. A sárga dália, kék cannavirággal keverve — látványosság!

Kevesen tudják, hogy van a Margitszigetnek — szőlőtökéje is. Az igaz, hogy csak egyetlen darab, de azért mégis olyan nevezetes, hogy — külön emléktábla áll mellette. A Casinohelyiség udvarán van ez a szőlőtöke, kora: kétszázötven esztendő. Még abból az időből való, amikor a Margitszigeten szőlőskertek voltak és hangos csónakok indultak ide, vidám szüretelésre, az oly messze fekvő Pest városából, meg a komor Gellérthegy aljáról...

Aztán visszasétáltunk a Rózsakertbe, Erzsébet királyné fehér szobra elé, a sötétvörös, kénsárga, tejfehér virágcsillagok közé. A rózsák mosolyogtak, illatoztak, láthatóan pompásan érezték magukat és egyelőre semmi jel sem mutatott arra, miszerint tudatában volnának annak, hogy „katlan”-ban élnek a csodás Margitszigeten...

Farkas Imre.

dája 1941 — 9086